

ACTA DE LA REUNIÓ DEL GRUP IMPULSOR DEL PROCÉS PARTICIPATIU PER AL TEATRE ARNAU: **LES ARTS ESCÈNIQUES**

Centre Cultural Albareda
30 de novembre 2016 – 18.30h

Assistents:

Ajuntament de Barcelona:

Laia Forné, Direcció de Democràcia Activa i Descentralització de la Regidoria de Participació i Districtes; Maria José Arteaga, Consellera PSC districte de Ciutat Vella; Carles Sala de l'ICUB.

Entitats i col·lectius:

Antoni Oller, Associació Talia Olymplia i plataforma Salvem l'Arnau

Lusema Lovila?, Associació Talia Olymplia

Kyriaki Christofordi, Neus Molia i Sílvia Cortés plataforma Recuperem l'Arnau

Laia Ricart, Carla Rovira, Rocío Manzano, Roger Vidal i Sonia Espinosa, Col·lectiu de Companyies Independents de Teatre de Catalunya

Juan Pedro Diotaiuti, Fundació Tot Raval

Julio Álvarez, Teatre Tantarantana

Lídia, Cotxeres Borrell

Sergio Marcovich, La Virgen Despacho Cultural

Eva Lázaro, associació de Joves TEB i Ravalnet

Ester Bonal, Centre d'escena i música Xamfrà

Taula del Raval

Enric Mena, IPCC

Antoni Ramón, Observatori d'espais escènics

Júlia Gutiérrrez, Projecte XIC Art & Coop

Sílvia Capell i Unai Arrieta, APCC

Resum de la sessió:

Per obrir l'acte, la Fundació Ferrer i Guàrdia, fa la introducció de la sessió explicant breument el marc temàtic i l'objectiu de la reunió, que és reflexionar sobre el paper de les arts escèniques en el projecte cultural del Teatre Arnau, i en com s'imaginem aquest espai per donar resposta a aquestes arts escèniques.

A continuació, s'exposen les diferents idees que s'han expressat fins al moment respecte les arts escèniques i es plantegen un conjunt de preguntes amb l'objectiu d'obrir el debat:

- Quines arts escèniques s'haurien de desenvolupar a l'Arnau?

Acta de reunió del grup impulsor 30.11.16
Procés participatiu per al Teatre Arnau

- Com ha de ser el model d'equipament?
- Com vinculem aquestes arts escèniques a la comunitat?
- Quins han de ser els valors que han de regir aquesta part del projecte? (rel. laborals, moneda social, etc.)
- Necessitats a nivells d'espais

L'Eva Lázaro, del TEB, comenta que després de les sessions, ells parlen amb els seus companys i participants d'entitats, on concreten més algunes de les idees que sorgeixen durant les sessions. Per tant, pregunta en quins moments es podrà acabar de desenvolupar els consensos als que arriben, per a donar-li forma al projecte.

En resposta, la Fundació Ferrer i Guàrdia comenta que, per una banda, els facin arribar totes aquestes idees que comenta, així com altres projectes relacionats que coneguin o comentaris i aportacions, per tal de poder-los anar incorporant al projecte de l'Arnau. D'aquesta manera, l'esborrany de projecte que facin sigui ja el més treballat possible. Posteriorment, hi haurà un moment per a que els diferents col·lectius el llegeixin, el valorin i l'esmenin. Addicionalment, es comenta també la possibilitat de tornar a re-obrir el Drive col·lectiu, per a que tothom pugui incloure allà els documents i les propostes que creguin rellevants per a incorporar al projecte, i poder-ho treballar i compartir conjuntament. Per tant, la idea és que tot el que es vagi articulant dins dels col·lectius es faci arribar a l'equip a través d'aportacions presencials o escrites.

El Toni Oller, de l'Associació Talia Olympia i Salvem l'Arnau comenta, en relació al Talia, el qual considera que també formava part d'aquest procés de recuperació del Teatre Arnau, que divendres es van assabentar de que una empresa privada ha comprat el solar i hi planeja fer una residència d'estudiants. A ells els agradaria, amb entitats de Sant Antoni, arribar a un acord amb la propietat i fer "Talia, The House of the Arts". La proposta és que sigui un projecte integral de teatre + residència d'estudiants d'arts escèniques (amb espais interiors com aules d'assaig, habitacions insonoritzades..). Que es faci una taula de negociació o mediació amb la propietat, l'ajuntament i Talia amb FEM Sant Antoni (+ AAVV Sant Antoni) i des del principi de la responsabilitat social de les empreses i de cercar, mitjançant el pacte, un projecte que benefici al Paral·lel i a Barcelona. Dins de la responsabilitat social, entenen preus de les habitacions no superiors a 350 o 400€ .

A nivell informatiu, la Laia Forné, de la direcció de Democràcia Activa i Descentralització de la Regidoria de Participació i Districtes, comenta que es va estar mirant la propietat i es tenia la nota del registre amb un canvi des del juny de la propietat. Donat que es tracta d'un solar amb planejament d'equipament, no es patia massa perquè no tenia gaires sortides, però aquesta és, precisament, de les poques que pot tenir. S'ha investigat dins d'urbanisme i, en principi, no hi ha llicència concedida ni s'ha fet cap sol·licitud encara. Apunta que es parlarà amb districte per a que determini exactament quina és la situació.

A continuació, en resposta a les preguntes plantejades per a la sessió, el Col·lectiu de Companyies reparteix la seva proposta de pre-projecte Arnau, que consisteix en la visió de les Arts Escèniques a

l'Arnau i el que consideren que necessitarien a la pràctica, per tal de discutir en base a això. Aquest document s'adjunta al final de l'acta.

Remarquen que per ells és important diferenciar dues coses. Per una banda el Teatre Arnau, fent referència al propi espai, i per l'altre el projecte Arnau, que és molt més ampli i va molt més enllà. Es destaca, també, el fet de que els teatres del Paral·lel, actualment, van orientats a acollir un gran públic i a un gran tema i apelen al consumidor, però no pas al participant. Per tant, es busca un espai únic al Paral·lel.

Presenten breument el projecte i exposen les arts escèniques a desenvolupar-hi. S'esmena que faltaria afegir la música entre elles, ja que no s'han incorporat al llistat. S'expliquen les 4 funcions que ha de tenir l'Arnau des de la vessant de les arts escèniques, que són: creació, exhibició, banc de recursos i formació, i s'exposen els diferents espais pensats i els seus requisits, així com altres espais vinculats, més enllà de l'espai físic del teatre.

Es remarca també la polivalència de l'espai, per a que pugui englobar totes les arts escèniques. Addicionalment, es puntualitza que, donat que l'Arnau serà un espai limitat, també poden haver altres espais del Paral·lel que estiguin buits actualment i siguin adaptables per a cobrir certes necessitats i funcions. Per exemple, l'escenografia podria estar a un altre espai del Paral·lel, a prop, per a no treure espai per al teatre en sí, però si formant part d'aquest projecte.

Finalment, es puntualitza que, com ha de ser un espai polivalent i multiusos, això ha d'organitzar-se setmanalment i mensualment, per a que aquestes sales no només estiguin dotades de vida de professionals de les arts escèniques, sinó d'altres col·lectius. Per tant, és necessari un calendari concret i pensat, i buscar fórmules de gestió d'horari i calendari.

El Carles Sala, de l'ICUB, en relació als espais exposats, considera que tot això no hi cabrà físicament a l'Arnau. Sent que s'haurien de centrar molt més en un espai d'exhibició, ja que suposa que hi haurà molta pressió sobre aquest espai (molta demanda per part de diferents col·lectius i escoles per a fer-hi les seves exhibicions allà). Tot el que s'està desenvolupant en aquesta sessió com a centre de creació (p.e l'assaig tècnic, que vol dir hipotecar la sala per uns dies) la possible pressió sobre l'espai no ho aguantarà. Ahora, aquesta part de creació, seria més fàcil treballar-la en xarxa amb els espais de creació existents a la ciutat (Becket, El Graner, etc.) i aprofitar aquesta oportunitat per a treballar en xarxa amb altres equipaments.

El Toni Ramón, de l'observatori d'espais escènics, considera que si se li demana més a l'edifici del que aquest pot contenir, al final l'edifici "peta", i podria arribar a perdre el seu valor històric.

El programa artístic que proposen està molt bé, ja que és un programa únic d'allò que no es fa al Paral·lel, però llavors hauria d'estar en coherència amb un espai original i, depèn del que es faci, no es farà un espai original sinó un més. Al final de totes les sessions s'hauran d'ajustar les diferents opcions dels diferents àmbits per a que no "peti" tot plegat. Destaca, per tant, que s'han d'adaptar les necessitats a l'espai.

Recorda alguns dels exemples de teatres que va mostrar a la sessió de memòria, on un teatre a la italiana, podia convertir-se en un espai transformable mitjançant una platea recte, creant així un espai polivalent i, alhora, original.

El Toni Oller apunta que ells sempre s'havien imaginat l'Arnau amb tres espais físics: espai de l'ateneu o punt de trobada, espai per a la memòria o centre d'interpretació i la sala per al teatre i exhibicions.

A més, tant pel que fa a la reconstrucció i restauració, tornar a l'edifici original és una opció que varis col·lectius comparteixen.

Des de la perspectiva de fer quelcom rendible, remarca que s'hauria de pensar en un únic espai una mica ampli amb un mínim de butaques (400-500), per a poder treure diners per a pagar als actors i als equips tècnics. Considera que si es fa molt petit l'espai, no serà rendible a preus populars. Això, per exemple, és un dels problemes del Molino, ja que el seu aforament és molt reduït. Remarca que l'espai ha de ser rendible a preus populars i, per tant, haurien de poder entrar un mínim de persones a cada espectacle.

L'Eva Lázaro apunta que el tema de l'accessibilitat, que es va veure a l'anterior sessió, no és només diversitat cultural, sinó també diversitat en el sentit més ampli, a nivell comunitari: programació accessible per a joves, que sigui motivadora, etc.

Destaca també l'espai del bar, on també hi hauria d'haver un petit escenari, i es podria vincular al tema comunitari, donant oportunitats a nivell de formació amb joves i vincular-ho a projectes ocupacionals amb joves. A més, si hi hagués un espai de cuina, aquest també podria vincular-se a la comunitat de la mateixa manera que el bar. A nivell formatiu, l'espai també podria vincular-se molt amb la comunitat, a través de projectes de formació per a joves tècnics de so, llums, etc.

Finalment, també creu que se li ha de donar importància al tema de la memòria històrica, ja que hi ha una part molt gran d'aquesta que no estarà a les parets.

L'Oriol Martori, d'Urbaning, pregunta al Col·lectiu de companyies si han valorat la prioritització dels espais proposats, els metres mínims quadrats que serien necessaris per a cada un, i quin són els seus aforaments mínims.

La Laia Ricart, del Col·lectiu, respon que si que s'ho han plantejat, però com encara hi ha moltes coses que no estan definides, encara no saben com es pot construir tot això. Pel que fa als aforaments, comenta que les grades retràctils que proposen haurien de ser per 150 persones a cada sala d'exhibició. No obstant, això és la seva manera de veure-ho però, per poder concretar més, s'hauria de saber primer quin és el continent.

La Carla Rovira puntualitza que no s'hauria d'utilitzar el terme de rendibilitat quan s'està parlant de cultura, ja que aquest discurs perverteix les arts escèniques en general. Considera que la paraula rendible és l'enemic i, si partim d'aquesta idea, s'ensorra tot el treball fet fins ara. Remarca que cap espai escènic del món es rendible, i que aquest terme respon a les indústries culturals, que és precisament el que no es vol a l'Arnau.

El Toni Oller aclareix que, per ell, rendible vol dir sostenible econòmicament, i la Carla respon que l'espai, sostenible *per se*, és a dir, per la pròpia activitat, no ho serà, ja que és molt difícil que això funcioni a gran escala i, per tant, s'han de buscar altres maneres. Remarca que no haurien de valorar-se les seves feines en termes econòmics.

Creuen, a més, que s'ha de tractar una cosa de fons molt important. Si es decideix que a l'Arnau hi haurà 500 butaques a una sala molt bé, però si una funció es fa per una sola persona, també s'ha de poder donar espai a això, ja que sinó, el que s'està fent amb la idea de que sigui rendible és que s'acabi generant un model de cultura que és el que respon a això.

La Neus Molina, de Recuperem l'Arnau, emfatitza que s'ha de començar a diferenciar bé entre projecte i espais. Ara mateix, el que s'ha proposat és que el projecte surti a diferents espais fora de l'Arnau i, a partir d'aquí, crear xarxa i no fragmentar la idea dels tres conceptes: memòria, arts escèniques i comunitat. Creu que ara mateix s'ha de pensar en clau de projecte i, després, ja s'omplirà l'espai. Per tant, s'ha d'intentar vestir el projecte i, després, ja es vestirà els murs.

El Carles Sala comenta que ningú està demanant un projecte rendible però el concepte de sostenibilitat s'ha de tenir present, ja que vol dir que hi ha uns recursos públics que s'utilitzen i, per tant, s'ha d'analitzar i s'ha de mesurar en el projecte. Respecte l'espai, repeteix que no hi cabrà tot el proposat, però tampoc és necessari que hi càpiga, ja que hi ha coses que es poden resoldre d'altres maneres.

El Júlio Álvarez, del Teatre Tantarantana, explica que ells no tenen cap tipus de pretensió sobre l'Arnau, ja que ja tenen el seu propi espai des de fa molts anys, sinó que estan allà per comentar i afegir la seva visió i el seu punt de vista. Així mateix, remarca que de totes les reunions, el més important ha estat, d'alguna manera, que a partir de les aportacions que s'han anat donant en cada reunió s'ha pogut generar una base per a poder seguir avançant i per a veure les possibilitats de plantejar-nos coses a fer durant tots aquests períodes.

S'ha fet èmfasi en que l'Arnau ha de ser un espai que conglomeri els tres eixos (memòria, comunitat, arts escèniques) i, una cosa important a plantejar-se és que això que s'està treballant s'ha de convertir en un projecte itinerant de 2-4 anys. Per tant, considera que s'han de centrar en aquest període de temps, mentre encara no es tingui l'espai en que es definirà tot això. Per tant, que es pot anar fent per conglomerar aquests tres eixos durant aquest temps? Aquest Arnau itinerant hauria de servir com a banc de proves que els permetrà anar definint el projecte. Ara s'han de plantejar coses pràctiques que es puguin fer actualment i que aniran dibuixant el tipus d'activitat i personalitat de

l'Arnau com espai. Per tant, s'ha de plantejar com es pot convertir això en un projecte en el que participin les companyies, treballant conjuntament memòria històrica, i de quina manera es fa participar a la comunitat en aquests processos.

En altres paraules, han de convertir el segell de l'Arnau itinerant en el banc de proves que els permeti trobar la fórmula de treballar aquests tres elements i anar definint com hauria de funcionar l'Arnau.

La Laia Forné aclareix que, si bé es cert tot el que ha dit el Júlio, això s'haurà de fer a partir del gener, ja que ara es necessita una primera proposta de projecte i de pla funcional, que es el que permetrà a l'Ajuntament posar en marxa la rehabilitació i reconstrucció de l'Arnau. Per tant, és important també definir aquesta part i definir el tema de l'edifici.

El Sergio Marcovich, de la Virgen Despacho Cultural, considera que necessiten concretar-se aspectes sobre l'espai físic (aforament, tipus d'escenari, altura, etc.) per a poder definir el model polític-cultural de l'Arnau, ja que sense lloc físic no veu possible generar un projecte, perquè aquest estarà lligat al l'espai.

Adicionalment, considera que és essencial saber quin paper tindrà l'Ajuntament en tot això, i ser conscients de que un espai no pot dependre completament de les aportacions econòmiques del sector públic.

La Silvia Cortés, de Recuperem l'Arnau, destaca que, per ella és més important la creació i no pas l'exhibició, ja que sense creació no hi ha exhibició. Per tant, al centre de l'Arnau hauria d'estar la creació, ja que això és el que farà que a l'Arnau es trobin espectacles que no poden trobar-se a altres llocs.

La Sílvia Capell, de l'APCC, dona les gràcies al Col·lectiu per la seva proposta, però no creu que puguin cabre físicament totes les coses a l'Arnau. Pel que fa a la pressió sobre l'espai mencionada, ella considera que quanta més gent estigui disposada a anar a l'Arnau millor. A la Central del Circ, per exemple, s'ha de demanar sala a 5 mesos vista, però si hi ha una bona organització, aquesta pressió no te perquè ser un problema.

La Laia Ricart remarca que a aquest grup impulsor se li estan demanant unes demandes per "ja" i, per això, estan intentant aterrar ara un projecte. A partir del gener, tocarà començar a parlar de com realment comencen aquest projecte itinerant i a fer prova-error. Apunta que ja hi ha moltes entitats que estan funcionant i, és la part artística la que cal veure com sumar a aquestes activitats i a coses que ja estan en marxa.

La Kyriaki Christofordi, de Recuperem l'Arnau, creu que s'haurien de treure les prohibicions horàries que existeixen a Barcelona o mostrar una major tolerància en aquest sentit, ja que no coneix cap

teatre d'aquesta ciutat que faci funcions a partir de les 00h. Si això fos possible, això es podria vincular amb la idea de la sostenibilitat de l'espai.

El Carles Sala, de l'ICUB, mostra el seu desacord amb el Sergio Marcovich en referència al tema de la definició prèvia de l'espai, ja que considera que allò que es vol fer pot ser que acabi modificant l'espai i, per tant, ha d'estar tot obert. Remarca, també, que hi ha molta manca d'espais de creació i assaig, però de totes maneres, això l'Arnau no ho solucionarà. Opina que s'ha de posar més l'accent en aquells processos de creació que no requereixin tanta instal·lació tècnica en l'espai i, de nou, posar més èmfasi en l'exhibició. Puntualitza que el fet de que es posi més èmfasi en l'exhibició no vol dir que s'exhibeixi qualsevol cosa.

L'Ester Bonal, del centre d'escena i música Xamfrà, qüestiona que, si al gener hi ha d'haver una proposta d'imaginar de format del que és l'espai, l'estructura del propi edifici pot arribar a condicionar el projecte cultural o comunitari que es desenvolupi dins. Per tant, si hi ha una premissa acordada de conservar l'estructura sencera no poden estar-se plantejant tot això. Si això encara no està acordat, llavors si s'ho poden plantejar. Destaca que el tema de la sostenibilitat també s'ha de plantejar i treballar, ja que una part hauria de ser autogestionable.

Si al gener hi ha d'haver una proposta de com imaginem entre tots l'edifici, destaca la proposta del Javier de Recuperem l'Arnau a la sessió de comunitat, en la que proposava "interpel·lar processos de construcció de l'espai amb la intervenció de la comunitat", ja que no sap quin procés es voldrà seguir per a que això realment sigui comunitari o no.

Adicionalment, si l'aforament és una prioritat, llavors també s'ha de tenir en compte.

Finalment, comenta que per a la gent que ha d'assajar, a Xamfrà al matí tenen una sala que cedeixen.

La Carla Rovira expressa la seva sorpresa pel fet de que, quan es parla de cultura, el primer que del que es parla és de pressupostos. Insisteix en que s'està intentant generar un espai diferent i, per tant, s'ha de canviar la mentalitat a l'hora de generar aquestes coses. Remarca que cap sala de Barcelona els paga per dignificar la seva professió i, per tant, s'ha de parlar de possibilitats diferents, perquè si se centren en el que coneixen no és rendible, i considera que l'objectiu del projecte cultural del Teatre Arnau també hauria de ser revertir el model cultural i les lògiques de mercat que segueix.

El Júlio Álvarez assenyala que s'ha de tenir en compte una cosa: creu que l'Arnau pot ser un model que trastoqui una manera de funcionar, perquè depèn d'uns criteris que establiran ells mateixos. No obstant, l'Arnau no solucionarà el model social econòmic artístic d'aquesta ciutat. S'ha de saber on poden posar l'accent, ja que l'Arnau pot representar una revolució en quant a un model de funcionament diferent d'un centre cultural, perquè d'això no hi ha Barcelona.

Adicionalment, apunta que el tema de les butaques també és una qüestió important, ja que la sala serà representativa d'aquest model (p.e, si es vol treballar l'aspecte comunitari, això pot implicar molta gent sobre l'escenari o amb la necessitat d'una sala d'assaig que els pugui encabir a tots), i aquesta farà que hi hagi més o menys espais per a altres coses que també són importants. Un equipament que implica tanta gent necessita també espais, i això s'ha de concretar de cara al gener.

Per tant, es necessita saber de quantes butaques s'està parlant per a saber les dimensions dels espais: ateneu de quants m²? Sala de quina dimensió? Els aforaments també serveixen per determinar si són sostenibles des del punt de vista, no només econòmic, sinó també dels projectes. Què es vol fer i quin projecte es vol dur a terme amb la comunitat? Quin escenari es necessita i de quines dimensions?

La Júlia Gutiérrrez, del Projecte XIC Art & Coop (projecte d'arts comunitàries del Poblesec), exposa el seu projecte i la feina que estan fent al barri des del seu espai. Ells treballen l'aspecte comunitari, la convivència en la diversitat, amb grups interseccionals i interculturals, per tenir una mirada interseccional sobre totes les diversitat que apareixen. Desenvolupen processos de creació llargs (entre 9 i 12 mesos), en els que es crea un espectacle amb veïns i veïnes del barri sobre temes que a ells/elles els interessin, i es treballa en xarxa amb diverses entitats amb diferents plans de participació. També desenvolupen tallers a domicili per a que no es quedi tot al grup motor d'actors i actrius i que arribi a tots els col·lectius que, pel motiu que sigui, no poden sumar-se als assajos. Pel que fa a l'exhibició, els ofereixen una producció professional de l'espectacle creat comunitàriament, mitjançant aliances amb equipaments culturals (per exemple, amb l'Institut del Teatre per presentar-lo al Mercat de les Flors). Adicionalment, aquests espectacles són, generalment, sobre memòria històrica i, per tant, es troben entre els tres punts que s'està intentant treballar en aquest Grup Impulsor, i els interessa molt el procés que s'està fent.

Remarca la importància de buscar maneres per articular els tres eixos per a que no siguin tres eixos que conviuen en un mateix espai, sinó que pugui haver retroalimentació entre ells. Al XIC fan que les comunitats no siguin només espectadors o participadors en la programació, sinó que siguin també generadors i artistes.

A nivells més concrets, sempre estan buscant llocs on assajar perquè són moltes persones sobre l'escenari i no és fàcil trobar espais.

El fet d'exposar els seus espectacles a l'Institut del Teatre o el Mercat de les Flors, els sembla una bona manera de democratitzar aquest espai, fent que el barri entri, no només com a espectadors, sinó com a actors i actrius. Per tant, poder-ho presentar en un equipament com s'està plantejant l'Arnau, també és una bona oportunitat i tindria molt sentit.

Comenta també que un model econòmic interessant és el de l'Ateneu de Nou Barris.

La Carla Rovira recorda que a la sessió de territori es van proposar varies propostes en línia del desenvolupament comunitari a través de les arts escèniques, i es va parlar del retorn del projecte i de la comunitat (no del retorn econòmic).

La Neus Molina destaca el tema de la dignificació laboral i el fet de que s'ha de subvertir el model cultural d'aquesta ciutat amb aquest projecte. Remarca, de nou, que s'ha de separar el projecte de l'espai. S'ha de definir el projecte, que es el que mantindrà viu l'Arnau aquests 4 anys fins que no hi hagi edifici. També li preocupa el tema de les butaques i el tema del retorn econòmic directament proporcional en relació a la venda d'una entrada. S'ha de pensar en clau d'economia social i solidària, i s'han de plantejar uns models sostenibles, però no s'han de convertir en uns tecnòcrates del Teatre.

L'Ester Bonal remarca que el tema de les butaques és important ja que, per exemple, una escola no pot anar a una sala amb 150 butaques i un espectacle comunitari gran tampoc, perquè són espectacles que mouen a més gent i necessiten un major aforament.

Per últim, la Laia Forné remarca que es poden fer aportacions i comentaris sobre el document aportat, que això està viu, i recorda que al gener hi tornarà a haver una nova trobada de síntesi de tot el que s'està parlant durant aquestes 4 sessions, on també s'haurà de fer una prioritització de les diferents necessitats exposades dels diferents àmbits, així com determinar quines funcions es desenvolupen dins i quines es desenvolupen fora (deslocalitzades) de l'Arnau.

Finalment, per tancar la sessió, se'ls agraeix l'assistència i se'ls recorda les dates de les pròximes sessions i se'ls informa de que es farà arribar l'acta de la sessió en els pròxims dies.

Llista d'acords / Resum

- Es tornarà a re-obrir el Drive col·lectiu, per a que tothom pugui incloure allà els documents i les propostes que creguin rellevants per a incorporar al projecte, i poder-ho treballar i compartir-ho conjuntament. Per tant, la idea és que tot el que es vagi articulant dins dels col·lectius es faci arribar a l'equip a través d'aportacions presencials o escrites.
- Al gener hi tornarà a haver una nova trobada de síntesi de tot el que s'està parlant en aquestes 4 sessions. En aquesta sessió, s'haurà de fer una prioritització de les diferents necessitats exposades dels diferents àmbits, així com determinar quines funcions es desenvolupen dins i quines es desenvolupen fora (deslocalitzades) de l'Arnau.
- Hi ha un debat obert sobre si al centre de l'Arnau hi haurà d'estar l'exhibició o la creació.
- Es remarca la importància de concretar certs aspectes de l'espai com: butaques (aforament), escenari, etc. perquè això podria determinar el model d'equipament.

- Es proposa que el projecte de l'Arnau treballi amb xarxa amb altres equipaments de la ciutat que puguin donar resposta a certes necessitats que l'Arnau físic no podrà resoldre per falta d'espai.
- Es remarca la importància de buscar maneres per articular els tres eixos (memòria, comunitat i arts escèniques) per a que no siguin tres eixos que conviuen en un mateix espai, sinó que pugui haver retroalimentació entre ells.
- Es debat també sobre la dicotomia entre, d'una banda, construir el projecte cultural i després pensar l'espai, i d'altra banda, conèixer les possibilitats de l'espai per construir el projecte. Tanmateix, és clara la distinció que els/les integrants del Grup Impulsor fan entre el projecte cultural de l'Arnau que, probablement, podria anar més enllà de l'espai, i el projecte d'espai del Teatre Arnau.